

FÁJDALMAS EMLÉKEINK

Két évvel ezelőtt valaki olyan mélyen megbántott, hogy azóta is belesajdúl a szívem és könnybelábad a szemem, amikor eszembe jut a dolog. Pedig már meg is bocsájtottam az illetőnek; annak dacára, hogy nem kért bocsánatot. S nem is éreztem vele fájdalmamat. Sőt ugyanolyan jó viszonyban vagyok vele, mint azelőtt voltam. De az emlékezés mégis fájdalmas maradt.

Aztán négy héttel ezelőtt meg én bántottam meg egy 65 év körüli hölgyet azzal, hogy néni-nek szólítottam, mert ő azt gondolta, hogy ez a megszólítás csak a 80-90 éveseknek való. Pedig nekem eszembe sem jutott, hogy ez a kifejezés az ő korában még sértő lehet. Tehát nem szándékosan sértettem meg. Természetesen, amint megtudtam, hogy rosszul esett neki, amit mondtam, mindjárt bocsánatot kértem tőle s ő megbocsájtott. De lehet, hogy azért még **fáj neki meg gondolatlan megszólításom emléke**. Viszont nekem talán még jobban fáj, mert akárhányszor **eszembe jut, hogy mit tettem**; feljajdulok mondván: "Hogy is lehettem ilyen meggondolatlan!"

Ezen két példából kitűnik, hogy **fájdalmas emlékeink** leginkább kétféle forrásból eredhetnek. Először abból, amikor mások okoznak nekünk felejtethetetlen fájdalmat. Másodszor meg abból, amikor mi okozunk másoknak ilyet. De mindkét esetben meg kell tanulnunk szembenézni és kigyógyulni sebeinkből.

1. Hogyan nézzünk szembe azon fájdalmas emlékeinkkel, amelyeket mások okoztak nekünk?

a. *Megbocsájtással; akár kérnek tőlünk bocsánatot, akár nem.* Mert ha átgondoljuk sorsukat, öröklött természetüket, és körülményeiket, akkor valószínűleg rájövünk, hogy talán nem is tehetnek arról, amit tettek velünk. Mire nem is tudunk tovább haragudni rájuk. Ezzel saját magunkat szabadítjuk fel a bosszú és harag mérges és esetleg fizikai betegséggel is fenyegető fullánkjaitól. Azonkívül visszanyerjük békességünket és Istennel való élő kapcsolatunkat. Ugyanis, amíg mérgelődünk és bosszút forralunk, addig képtelenek vagyunk imádkozni: "bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek."

b. *Krisztus szeretetével hajolva a bántó felé.* Ezzel ugyanis esetleg meg is nyerhetjük őt Jézus számára; ha még nem az övé az élete.

c. *Végül, kerülve a sérelmünk feletti rágódást.* Mégpedig úgy, hogy abban a pillanatban, amikor észrevevessük, hogy már megint rágódunk felette; kezdjük el egy vidám, lelki éneket dúdolni; vagy

fogjunk hozzá imádkozni; vagy idézzünk egy Bibliaverset magunkban. Mert mindezen megoldások hozzásegíthetnek ahhoz, hogy elfelejtsük sérelmünket, s helyébe Isten dicsőítése töltse be szívünket. S ha ezt rendszeresen gyakoroljuk, akkor előbb-utóbb teljesen megszabadulhatunk a rágódástól.

2. Hogyan nézzünk szembe azon fájdalmas emlékeinkkel, amelyek az általunk okozott sérelmek következtében merülnek fel bennünk?

a. *Őszinte bűnbánattal megvalva vétünk Istennek és az illetőnek, s bocsánatot kérve mindkettőtől.*

Amikor Istennek valljuk meg vétünkét, akkor a Biblia azt igéri, hogy Urunk "hű és igaz... megbocsájtja bűneinket, és megtisztít minket..." Vagyis abban a kiváltságban részesít, hogy nem csak bocsánatot nyerünk, hanem szabadulást is. Idővel véglegesen megszabadulunk az olyanféle bűnöktől.

Amikor pedig a sértett félnek valljuk meg bűnünket s tőle kérünk bocsánatot, akkor meg békességet nyerünk. Sőt legtöbbször bocsánatot is, és a régi, jó kapcsolat is helyreáll közöttünk.

Péter apostolról olvassuk a Bibliában, hogy Jézus elfogatása előtt büszkén kivágta, hogy ő mindenkor hű marad a Mesterhez. Viszont Jézus előre figyelmeztette, hogy mielőtt a kakas megszólal, háromszor is meg fogja tagadni őt. S úgy is lett. "...Lenn volt az udvaron..." s háromszor megtagadta a Mestert. "És nyomban megszólalt a kakas... Péternek ekkor **eszébe jutott**, amit Jézus mondott neki: 'mielőtt a kakas kétszer megszólal, háromszor tagadsz meg engem.' És **sírásra fakadt**." Gondolom, az őszinte bűnbánat könnyeit hullatta. Ezért is bocsájtotta és tisztította meg őt Jézus annyira, hogy végül még mártírhálált is vállalt érte. Vagyis, **őszinte bűnbánata bocsánatot, szabadulást és helyreállítást jelentett számára. Számunkra is azt jelenthet!**

b. *Majd bűnvallás és bocsánatkérés után ne rágódjunk többé fájdalmas emlékeink felett.* Nem arról van szó, hogy felejtjük el teljesen a dolgot, mert azt ember ritkán képes megtenni. Sőt néha előnyös is lehet, ha visszaemlékezünk vétkeinkre, hogy ne ismételjük meg ugyanazokat. Csak arra célunk itt, hogy **feleslegesen ne rágódjunk és vádoljuk ön magunkat megvallott és megbocsájtott bűneinkért, mert az depresszióhoz és terméketlenséghez vezethet. Péter sem rágódott utána. Helyébe tovább szolgálta az Urat és hatalmas lélekmentő lett. Ezt mi is megtehetjük.**

Hasonlóan, Pál apostol sem rágódott – megtérése után – régi bűnei felett. Pedig keresztyénként üldöző és halálba is kergető ember volt. De amikor bocsánatot nyert, akkor teljesen felszabadulva a múlt emlékeitől vallotta: "...egyet cselekszem, ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenes a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért." (Filippi 3:14)

c. *Azonkívül okuljunk is fájdalmas emlékeinkből, hogy többé ne ismételjük meg ugyanazon bűnöket, és elkerüljük a beképzeltséget.* Ugyanis, néha Isten így tud csak megóvni bennünket a büszkeségtől. Amint Izráel népének életében is tette, amikor az ígért földje előtt állva előre figyelmeztette őket, hogy – bár győztesen be fognak vonulni oda – azért ne saját ügyességüknek, erejüknek, vagy szentségüknek adják a dicsőséget, hanem az ő csodás vezetésének. "Tudd meg azért, hogy nem a magad igazságáért adja neked birtokul azt a jó földet Istened, az Úr, hiszen kemény nyakú nép vagy! **Emlékezz, és ne felejtsd el**, hogyan ingerelted haragra Istenedet... a pusztában..." – Mondta nekik. (5 Mózses 9:6-7) **Vagyis, annak adott kifejezést, hogy okuljatok a fájdalmas emlékekből, hogy el ne bízakodjatok!** Azaz Isten – ebben az esetben – nem is akarta, hogy teljesen elfelejtsék bűneiket és azok következményét; hogy egész életükben **alázatosak maradjanak.**

Fájdalmas emlékeink főleg két okból erednek. Vagy abból, hogy mások okoznak nekünk bánatot, vagy mi okozunk másoknak. Amikor mások okoznak fájdalmat nekünk, akkor igyekezzünk minél előbb szívből megbocsájtani nekik; akár kéri, akár nem. Sőt a rágódás kerülésével igyekezzünk minél előbb valamennyire el is felejtetni a dolgot.

Viszont, ha mi okozunk bánatot másoknak, akkor valljuk meg bűnünket Istennek és az illetőnek és kérjünk bocsánatot mindkettőtől. Aztán ne rágódjunk többé megbocsájtott bűntettünk felett.

De emlékezzünk rájuk, illetve ne felejtjük el teljesen azokat, hogy okulni tudjunk belőlük és többé ne kövessük el ugyanazokat a bántó dolgokat; s ne is képzeljük be magunkat. Ilyenképen a magunk okozta **fájdalmas emlékeink** – Isten kegyelméből – áldások forrásaivá válhatnak!

Bárcsak megtanulnánk mind a két leckét. Akkor sokkal kiegyensúlyozottabb lehetne hitéletünk s az elvesztettek számára meg kíváncsabbá válhatna a mi Megváltónk követése.

Mátrainé, F. I.

ÖSSZ-MAGYAR KONFERENCIA LELKIPÁSZTOR HÁZASPÁROKNAK

A MABAVISZ megbízásából az erdélyi szövetség rendezte meg a Nagyváradi közeli Félix-fürdőn, a Padis hotelben az első ilyen jellegű konferenciát, október 19 és 21 között.

A találkozó jól sikerült, áldásokkal telt. Kétszázan lehettünk jelen. A hivatalos számadatokat ugyan nem kaptam meg (csak ígéretet), de azt gondolom, hogy Erdélyből hatvan lelkipásztor házaspár, Magyarországról feleannyi és tíz házaspár a szörványból.

Jó ellátásban részesültünk, s még a szokatlanul hideg időjárás (kívül és belül) is feleltette a találkozás öröme, az alkalom meleg, testvéri hangulata.

Köszönjük a szervező és a szolgáló testvérek fáradságát. Urunk áldása kísért minden egyes alkalmunkat.

Beszámolóinkat ezúttal levelekből állítottam össze. Az elsőt az itteni szolgatársaimnak írtam, akik most nem tudtak velünk jönni az óhazába. A többit a találkozón jelen volt lelkipásztoroknak küldött kérdéseimre érkezett választlevelekből állítottam össze. Remélem néhány képnek is találok majd helyet.

ÜDVÖZÖLNEK BENNETEKET

Mindannyian visszaérkezünk az össz-magyar lelkipásztor-feleséges konferenciáról. Vagyis mind a nyolcan.

Sajnálom, hogy nem tudatok ott lenni - Jánosék, Zoltánék és Dánielék. Emle-

gettünk benneteket, többször. Sok nektek szóló üdvözetet is hoztunk magunkkal.

Bizonyára már sokmindent hallottatok a konferenciáról. Jó volt, áldásos volt. Rövid volt. Még a fürdő se tudtuk kipróbálni. A keddi szabad délutánra tettük azokat a csoportos beszélgetéseket, amelyek eredetileg nem voltak betervezve. Nők alkalma, MABAVISZ tanácskozás, szerkesztők megbeszélése.

kerestem, rájöttem, hogy jobb, ha azoknak örülök, akik ott vannak.

Az újságainkban is lesz beszámoló, gondolom bőven. Ha érdekel benneteket és van rá lehetőségetek, meghallgathatjátok a szolgálatok legnagyobb részét Veress Efraim blogján; videon, folyamatosan közvetíti. Itt a címe:

<http://vefraim.blogspot.com/>

Köszönjük, hogy imádkoztatok ti is,

meg a gyülekezeteink testvérisége is az alkalomért, meg az utazásainkért is. És köszönöm a velem együtt ott lévő szolgatársaimnak is, hogy aktívan részt vettek mindenben.

A Kárpát medence 3 kis magyar baptista közösségének lelkipásztorai is ott voltak és ők is szolgáltak. Hálásak vol-

tak a szövetségünk támogatásáért, amivel lehetővé tettük, hogy elutazzanak és részt vehessenek ezen a találkozón. Azt gondolom, hogy a konferencia támogatása jó befektetés volt a szövetségünk részéről.

A találkozót követő nap volt Debrecenben *Bereczki Szilvia* (a debreceni lelkipásztor 22 éves lánya, akit váratlanul, Spanyolországi tanulmányai közben hívott haza az Úr, akit Szilvia nagyon szeretett és szolgált) temetése, melyen *Novák és Lukács* testvérek is részt vettek. A világszövetség részéről közösen is kifejeztük együttérzésünket egy mindenki által aláírt levéllel és némi anyagi segítséggel. Imádságainkra bizonyára ezután is szükségük lesz.

Hála az Úrnak a szép találkozóért!

Herjeczki Géza

A házigazda Gergely István, a MABAVISZ és az erdélyi szövetség elnöke

Az Észak-Amerikából érkezett 4 házaspár: Herjeczkiék, Kulcsárék, Lukácsék és Novákék. A mikrofonnál Novák Györgyi.

A szolgálatokra mindenki jól felkészült. 3 áhitat (legalább 6 szolgálattelévő vezetésével), 3 prédikáció, 2 előadás, egy fórumbeszélgetés és úrvacsora - ez volt a program váza. Sokat énekeltünk - feleségem örömeire keresztyén rock-ra nem került sor; szép régi és új baptista énekeket énekeltünk.

Ha nem is mindenkivel, de sok szolgatárssal beszélgethettünk személyesen is - ebből is jó lett volna több. Különleges érzés volt olyanokkal együtt lenni, akik mindannyian hozzánk hasonló gondokkal és örömmel élnek, s végzik ugyanakkor az Úrnak a megbízásából a szolgálatot.

100 lelkipásztor a lehetséges kb. 170-ből - nem rossz szám. 80 éven fölüliek is voltak közöttünk és 5-en 30 év alattiak (18-an 40 éven alul.) Bár sokakat hiába

Nagyon jóleső érzés visszaemlékezni a lelkipásztori találkozóra.

Hogy mennyire volt olyan, mint amit vártam ettől a találkozótól, azt kell mondjam hogy reménység felett. Volt bennem előzőleg egy olyan gondolat, hogy vajon mit fogok érezni olyan sok híres-neves lelkipásztor társaságában. Ez az érzésem hamar elmúlt. Ugyanis azt láttam, ahogy az ige minket tanít: *egymást magatoknál különbnek tartsátok.*

Egyáltalán nem éreztem, hogy valaki is magát méltatta volna, sokkal inkább érződött, úgy tekintünk egymásra, mint Krisztus kegyelmének sokféle sáfáira.

Számomra ennek a Krisztusi közösségnek a megélése jelentette a találkozók fennsíkát.

Amit talán megosztottam volna a jelenlevőkkel, hogy merjünk bátran, bizalommal egymáshoz fordulni gondjainkkal, kérdéseinkkel. Két ok miatt is megtettem volna :

1. Mert sokszor hasonló gondokkal küszködünk és egy jó tanács, akár egy már jól bevált megoldás felajánlása nagyon jól jöhet. Természetesen az is igaz, a megosztott teher már csak fél teher.

2. A másik dolog pedig az, úgy tapasztalom, hogy vannak zárkózottabb típusú lelkipásztor testvéreink. Az ilyenekre jól tesszük, ha odafigyelünk, nehogy kiábránduljanak a sok gond, próba alatt.

Amit hiányoltam és valahogy a jövőben, ha még lesz ilyen alkalom, talán oda lehet figyelni: Sokan voltak akiket egyáltalán nem sikerült megismerni. Egy rövid bemutatkozás erejéig jó lett volna mindenkit megszólaltatni, hogy amikor halljuk a nevét, vagy olvasunk felőlük, akkor tudjuk, kiről is van szó.

Simon András

Ez volt az első ilyen alkalom. Kiváltság és ajándék volt számunkra ez a találkozó! Rendkívüli volt együtt énekelni - majdnem mindenki jó énekes, hiszen otthon is sokan vezeték az éneklést és játszanak valamilyen hangszeren, és imádkozni - erőteljes és buzgó ámen-ek; előadásokat hallgatni - még jegyzeteltünk is, szeretünk tanulni egymástól; ismerkedni és jókat beszélgetni a szünetekben és jó étvággal étkezni közösen a hatalmas ebédlőben. Sok személyt ismertem már névről a magyarországi és amerikai egyházi lapokból és az internetről, de most érdekes volt személyesen is találkozni.

Érdemes volt időt és pénzt szánni erre a találkozóra, nem csak nekünk, de biztosan azoknak is, akik sokkal nagyobb utat tettek meg Magyarországról, Vajdaságból, Szerbiából, Kárpátaljáról és Amerikából!

Sallai Mária

Hálások vagyunk az Úrnak és az amerikai testvérek hozzájárulásának, hogy ott lehetünk ezen a találkozón.

Annak különösen örültem hogy a feleségemet is elvihettem magammal, ő még soha nem volt Romániában és ilyen jellegű találkozón se.

Számomra nagyon jó volt személyesen is találkozni több testvérral, jobban megismerni őket - nem csak újságból. Sok pozitív élményünk volt. Jó tanítások voltak, jó volt látni az egyszerűséget, és tapasztalni a szeretetet a testvérekben. Nekem személyesen ez egy lelki-testi felüdülés volt, ami nagyon ránk fért. Hála legyen az Úrnak ezért.

Cidor Lajos

Kicsit a többiek nevében is, de főleg a magam nevében szeretném megköszönni az EAMBSz-nek azt a támogatását, aminek köszönhetően eljuthattam, részt vehettem a Félix-Fürdőnél megszervezett találkozón.

Nagy élmény volt sokakkal együtt lenni, sokat beszélgetni, jó tanításokat hallgatni, elvegyülni a többiek között. Nekünk ez ritkán adatik meg, ahogy sokszor fogalmazok, a száműzetésből (nem önkéntes) néha kijutni öröm.

Most hozzánk várjuk a magyarországi Baptista Központi Énekkart - remélem a helybeli testvérek is hasonló élményekkel gazdagodnak, mint mi - a Padis Hotelben. Azzal, hogy nálunk fürdeni nem lehet...

Nyúl Zoltán

A felvetett kérdéseimre érkezett válaszok közül még néhányból, röviden.

A találkozó legpozitívabb élménye?

A szolgatársakkal való találkozás, megismerkedés öröme *(többen is, pl. Borzasi Pál).*

A szerbiai testvéreinkkel való együtt-ézés kedde este *(Albert Zsolt)*

Mit kellene máshogy tenni, ha újra alkalom nyílna egy ilyen találkozóra?

Legyen hosszabb! Több lehetőséget szeretnék a fórum beszélgetésre. *(Albert Zsolt)*

Kössük össze gyülekezetekben való szolgálatokkal is. (+vasárnap) *(Boros József)*

Hallgassuk meg az idősebbeket is. Hiányoltam, hogy *id Kovács Géza* bácsi nem jutott szóhoz, legalább öt perc erejéig. *(Tóts János)*

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek- és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczy Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

BÁCSKOSSUTH- FALVA

A keddi istentisztelet után megnéztük ezt a 30 perces DVD-t. Érdekes, változatos

filmet láttunk. A borítóról idézek:

A film első felében ízelítőt adunk a ház viszontagságos múltjáról, az alkotás második felében pedig azt mutatjuk meg, hogy a pusztulásra ítélt öreg házat kik (a bácskossuthfalvi baptisták), hogyan és miért mentették meg, illetve azt is, hogy hogyan látják a ház jövőjét.

A DVD megvásárlásával a Bácskossuthfalvi Baptista Missziós Központ munkáját támogatjuk. Szeretettel ajánlom mindazoknak, akik ezt a missziót tíz dollárral vagy többel támogatni szeretnék. Megrendelhető a szerkesztőnél.

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

(USPS 716-300)

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

ÉLETEM (2) Kendermagos kakas

Amikor visszajöttünk Szlovéniából, apa egy tanyát bérelt, ahol vállalkozásának egy részét anya tudta csinálni. Igen szép hely volt. Nagy erdőktől körül vett legelők, ahol a tehenek élvezték a magas fűvet, a disznók pedig az erdőben a makkot. Itt sok magyar család is megtelepedett, mert amennyi erdőt kiirtottak, annyi földet kaphattak. Így igen szép gazdaságok alakultak

Apa a városban vállalt munkát és csak hétvégén jött haza. Ekkor viszont mama ment be a városba, bevásárolni. Apa ilyenkor fát vágott és egyéb tennivalót végzett, amit csak ő tehetett meg. Vasárnap a faluba mentünk, gyülekezetbe.

Egy ilyen szombaton történt, hogy én kijöttem a szobából, ahol aludtam és leültem a küszöbre. Már kilenc hónapos koromban jártam. Bátyám bejött, ő is csak két éves volt, és kalácsot adott a kezembe. Míg eszegettem, oda jött a nagy kendermagos kakas és csípni akart a kalácsból, de én hamar a hátam mögé dugtam, a kakas meg, más nem lévén, erős csőrével a bal szemembe csapott. Kibuggyant a vér és végig folyt az arcomon. Bátyám rohant apához, hogy jöjjön, mert Esztiének folyik a vér! Apa elkapta a kakast és a kezében levő baltával a farönkön leütötte a kakas fejét és a folyóba hajította. Teljes hosszában a földre esett és úgy kiáltott Istenhez. Bekötötte a szememet és vártuk a mamát.

Mikor megjött, azonnala kórházba vittek. (Ezt persze mind csak elbeszélésemből tudom.) A kórházban megoperáltak, s így egy zsugorodott szemem maradt. Anyámnak azt mondták, hogy egyik szememre sem látok. Dagadtak és gyulladásoak voltak a szemeim. Mama a saját felelősségére kihozott, lévén patikus lánya, s maga kezelt. A bal szemem ugyan vak maradt, de meggyógyult. Gyerekkoromban sokáig nem voltam tudatában, hogy

csak egy szemmel látok. Nem is tudom, hogy lehet két szennel látni. Mama sokat búsult emiatt. Külön szigorral nevelt, nehogy emiatt elrosszuljak.

Én meg boldog leányka voltam. Szerettem énekelni. Apa sokszor magához vont, velem énekelt és azt mondogatta, hogy a mennyben mindnyájan épek leszünk. Így éltem, növekedtem. Már tizenkét éves koromban játszottam harmóniumon. Némely éneket már kísérem is tudtam a gyülekezetben. Ez nekem nagy öröm volt, mert nem tudtam felfogni, honna tudtam meg, hogy melyik hangjegy hol van a hangszeren.

Sokszor mondták, hogy ki kell vetetni a zsugorodott szememet, de apa azt mondta, hogy ha a bal szemem nem is lát, segíti a látó szememet. Így van ez még ma is.

Elvégeztem a zeneiskolát és azonnal dolgozni kellett. Csak később adódott lehetőség, hogy a zeneakadémia két évét is elvégezzem. Sokat voltam emberek előtt, énekkar előtt és az Úr mindig „befedett.”

Időnként kontrollra mentem a szemészhez. Egyszer egy idős doktor nő szinte leszidott, hogy miért nem vettettem ki, mert fel fog robbanni. Mondtam, hogy nem ezért jöttem, hanem mert hallottam a szaruhártya átültetésről. Azt mondta, hogy kereszbe van vágva a szemhártyám és nem lehet, de -ekkorra megenyhülve- azt mondta, hogy lehet esztétikai protézist csináltatnom. Így kaptam 42 éves koromban esztétikai protézist, mely szépen fedi beteg szememet és még mozog is vele. Többször mondtam Istennek, hogy nem lehetne valamit csinálni? És Isten a maga idejében adott egy szép megoldást.

Megtérésemkor is úgy éreztem, hogy az Úr tudja, miért „jelölt” így meg. Tapasztaltam, és ma is tudom, hogy az Úr minden útja szeretet. Én nem tudom miért, de az Úr tudja és ez nekem elég. Sőt, külön öröm van a szívember azért, mert most is, 78 éves koromban is jól látok és tudok szolgálni is. Hála az Úr végtelen szeretetéért!

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

HÁLAADÓNAP

- 1. És énekelének, dicsérvén az Urat és hálát adván néki, mert jó mert mindörökké van az ő irgalmassága Izráelen! És mind az egész nép nagy felszóval kiált vala, dicsérvén az Urat, hogy az Úr háza-nak alapköve immáron letéttetett!
- 2. Menjete be az ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkkel; adjatok hálát néki, áldjátok az ő nevét!
- 3. Hálát adok néked, én Uram, a népek között, és zengedezek néked a nemzetek között.
- 4. Most azért, oh mi Istenünk, vallást tesszünk előtted, és dicsérjük a te dicsőséges nevedet; Mert micsoda vagyok én, és micsoda az én népem, hogy erőnk lehetne a szabad akarat szerint való ajándék adására, amint tettünk? Mert tőled van minden, és amiket a te kezedből vettünk, azokat adtuk most néked.
- 5. Negyednapra pedig gyűlének a hálaadónak völgyébe, mivel az Úrnak ott adának hálát; azért azt a helyet hálaadás völgyének nevezék mind e mai napig.
- 6. Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat. Kiki amint eltö-kélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok áraszsza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jóté-ményre bőségben legyetek.
- 7. A hálaadásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-é? A kenyér, amelyet meg-szegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-é?
- 8. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéste-kben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Megfejtésekre december végéig várunk.